

сжденія *послѣдовашелны и изяснишелны*, кои-то съединявать новы прѣдставленія съ дадены-ты чрѣзъ изрѣченія: *исирьво, послѣ, пѡ-нашашъкъ, най-сѣшиѣ*, и: *еще дори, не само, нъ и*; напр. „чловѣкъ *исирьво* быва дѣтя, *послѣ* момче, *пѡ-нашашъкъ* момъкъ, *пошова* мажъ *най-сѣшиѣ* старецъ“ „той си загубилъ *не само* имота, *нъ и* честь-тж си;“ — 5) Такъво, кое-то да изричя *сходство* или *несходство* съ дадены-ты прѣдставленія; оттука излизать сжденія *сравнишелны*, кои-то, за да изрѣкжтъ сходство, употрѣблявать съжзы: *какшо, шака*, и за да покажжтъ несходство, сравнителный *сшьпънъ* напр. „той е хабръ, като херой“, „той е *пѡ-храбръ* отъ мене.“ При това ново-то прѣдставленіе чясто пълно ся присъединява въ мысль-тж, а съ думы ся показва само на усѣтъ. Това дава начяло на сжденія *включишелны* и *исключишелны*, гдѣ-то съ изрѣченія *и, само, единъ*, докарва ся усѣтъ за подразумѣваемо-то клжбо, въ кое-то трѣбва да ся включи, или изъ кое-то трѣбва да ся исключи подлогъ-тъ или сказуемо-то, напр. „*и* азъ съмъ добръ ученикъ въ число на другы-ты ученицы;“ „азъ *и* добрый ученикъ (т. е. това свойство имамъ азъ помѣжду другы-ты свойства);“ „той е *единъ* безпристрастенъ сждія (слѣд. исключява ся изъ число-то на другы-ты);“ „*само* добръ ся влада той.“ (т. е. това свойство съставлява исключеніе относительно на другы-ты противоположны нему свойства). Прѣдставленіе, что ся *извличя* изъ дадены прѣдставленія, е 1) или опрѣдѣлена чясть, отдѣляема отъ клжбо-то на подлѣжяще-то, или на сказуемо-то, напр. „все звѣрозе ся употрѣблявать за хранж, освѣнъ плътоядни-ти.“ 2) или опрѣдѣлена чясть, коя-то ограничява съ себе разума на подлога, или на сказуемо-то, напр. „чловѣкъ, само по тѣло, е смрътенъ“; или най-сѣтнѣ 3) опрѣдѣлена чясть, коя-то приписыва себе при подлога или при